

Bewies

(ASP312-21.12.2001)

Do Cäsar hei schint 's Rom a'zündt,
bewiso künnonnd d' Sozä nünt.
obwohl sie sägond, daß ma künt.

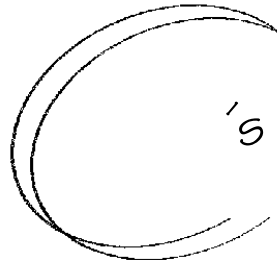
Ischt uonna blau, däs lang nid hoafst,
daß ma vo iohm d' Gesinnung woafst.

Ou wenn d' an Kämmäfeogar sei-ischt,
bewies däs nid, daß d' schwarz g'wählt hei-ischt.

Wenn d' Auto fahrscht, satt Isobah,
will Zit ma döta spära ka
und schnorrat dromm a grüna Ma,
dänn hänscht am bescho 's Mul iohm a.

(ASP312-21.12.2001)

's Nationalprodukt

(ASP313-26.12.2001)

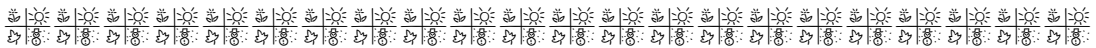
Dem Pensionist stimmt kaum ma zuo,
wenn seolb ar seit, ar hei viel z' tuo.
Däs wo-n-ar tuot, däs sei zwor richtig,
blös an „Aktiva“ nit 's nid wichtig.

Aktiv ma Tön no große spuckt,
von wegen – Nationalprodukt.
Die Jungo muonond, daß die Alto
vo-n-Junga worond blös arhalto.

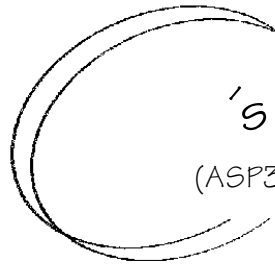
As wär scho guot, wenn mänga wüß,
do Lebensstandard händ 's vo üs.

An Fehler ischt üs underloufo,
mir heond üs nid so guot verkoufo
no künno, wio ma 's hüt halt ka.
Döt lit von Junga „'s Künno“ dra.

i uonom stimmond sä üs zuo,
döt händ mir Alto viel no z' tuo.

(ASP313-26.12.2001)

's Gwicht

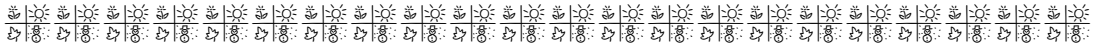
(ASP315-05.01.02)

Stoh-n-ä uf d' Wog, dänn sioh-n-ä,
a klä z' viel zuogno hio-n-ä.

Will i druf sofort reagier,
bio wieder z'frido i mit mir.

I will uf Nummer „siocher“ go
und hüet uf d' Wog mä nomol z' stoh.

(ASP315-05.01.02)

Wortschatz

(ASP317-14.01.02)

Vom Wort ischt do Sio
ganz uodütig nio;
je nachdem wo 's stoht,
ma 's anderscht verstoht.

Hohrscharf ischt zwor gnau,
und b'soffo zwor blau
und usg'stocho schlau.
und näsch ischt varruckt,
tot-g'schwioigo verschluckt,
und schelmisch verdruck.

Blös ischt dar gnau Sio
ganz uodütig nio;
je nachdem wer 's seit,
ma 's anderscht usleit.

Und seolto ischt rar,
und sichtig zwor klar,
viel Lüt siond a Schar.
Und Husschuo siond Botscho,
O.K. hoast hüt goht scho.

Blös ischt dar gnau Sio
ganz uodütig nio;
je nachdem wio 's klingt,
zum Usdruck was bringt.

G'frohero ischt kalt,

abgstotorat 'zahlt,
senil, däs ischt alt.

Blös ischt dar gnau Sio
ganz uodütig nio;
je nochdem wer schwätzt,
argit ob ma 's schätzt.

A Biz ischt a Klä,
und 's Biß, siond blös d' Zäh,
und Schoata siond Spä.

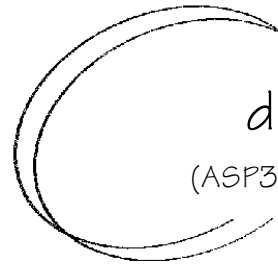
Blös ischt dar gnau Sio
ganz uodütig nio;
wer d' Underschied kennt
sä 's Mul nid verbrennt.

A dir ischt as g'leogo
do Wortschatz zum pfeogo
und guot z' spitzot d' Ohro.
Ar güng sus verloro,
do Wörter zum gio
do griefbaro Sio !

Arhalt do Wörter Sio und Klang
und züch 's nid us-om Zämmohang.

Und wenn as gär i Mundart goht,
dä jeda, wo sä ka, verstoht.

d'Pfüond

(ASP318-23.02.02)

Do Pfüond bloßt über d' Kemm i 's Tal
do Mo z' nacht heot an Hof an roto,
wild' Wolka triebt as heor do gnoto
d' Lüt tuond uffällig abnormal.
Do Rouch vom Kämmä abar druckt,
do Barometar spielt varruckt,
om 's Immohus siond d' Immo bös,
sogar do Bummer ischt nerwös.

Luo-(g)-blos wio d' Auto ommar schüssond,
z' nöscht uf-o Vorderma uf'schlüssond,
as hupat uonna wio an Todel,
dar andor zuogat uom do Vogel
An Ampla heot alle ll und Hascht,
bi Rot fahrt los a jeda fascht,
und blübischt z' lang a klälä stoh,
möcht uonna lieber a dä goh.
As fahrt bi geol no wollä ommä
a Radlar. G(r)ad no z' bremsot komm-ä.
A Lusar, mit dem Fionschter offo,
ischt nochar ou no ommä gschloffo,
wo-r-undor i no iorgor lied,
sin Radio louft as wio nid gschied.
I frog mä, ob der ou no riefat.
A Göflä mit do Röofo pfiefat
und muoß dänn z' mol uf d' Bremso stoh,
heot gad an Porsche hiondr-om lo.
Und däna fahrt iohm hinna dri.
und will natürlä schuld nid si.

I wüß als Züg: as wär scho wor,
blös g´rotit beida i i d´ Hor,
arkenn trotz Pfüond die oago Gfohr.
I fahr schneoll witer, fahr dorvo,
Was hio dormit i schioßlä z´ tuo,
Het er halt a klä Abstand lo.
wenn ´s pfüondat blib „i“ nid gern stoh.

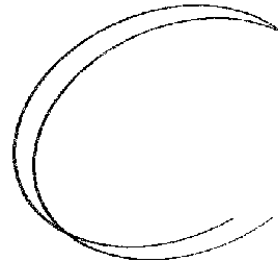
Ar heot an steilo Zah dorbei,
muoß zoaga jo, wie cool ar sei,
und wio trotz Pfüond ar ´s notläs hei.

Wer Porschä fahrt, heot Pulver gnuo.
An Clevra blüb bi Pfüond dahuo.

.... bis morn wär ar bestimmt vorbei.

ASP318-23.02.02

(ASP318-23.02.02)

a Gschenk

(ASP319-24.02.02)

Dom Hios hio-ni a d' Naso griobo
etoz bioscht a Leobo lang im Ländlä
red so wio mir, däs wär verständlä,
blös er, er ischt Tirolar 'bliobo.

I hio dô erscht Geburtstag g'ho
und dän vergioßt do Hiosol nio,
stellt sä, statt mit am Fläschlä Wi,
mit am verschnürto Päcklä i.

Ar muont, dass er min Gschmack scho kennt,
ar bring mor drom das klän Präsent.

Wuß gern no vor ar 's anä leit,
ob klin ma oder klän ma seit.

Ar sei, i wioß jo, nid vo do.

I nick, i ka sin Wusch verstoh.

Ar seit, dass er jo all probier;

ar möchtit reda halt wio mir.

I künt iohm, muont-ar Stunda gio.

I säg denn, Hios, du lernasch(t) 's nio.

Mach dir nunt drus, tuor gär kuon Dänk,
bringscht 's nöscht-mol halt a größers Gschänk.

(ASP319-24.02.02)